

בין כבוד לפולחן ובין אמונה לעבדות

לא מעט רבנים מצאו לנכון לצאת בהכרזה לפיה על כל חייל לציית לפקודת פינוי אחיו מכל מקום מושבו, אם וכאשר ממשלת ישראל תחליט על כך. שום דאגה אמיתית, כגון שלמות צה"ל, שלמות העם ומניעת ערערו סמכותה של ממשלת ישראל לא תצליח לטשטש את העובדה שהכרזה מעין זו הינה עיוות מוסרי ותורני גם יחד, ולכן נאלצתי הפעם להפר את שתיקתי כדי למנוע הטעיית הצבור. לאור ריבוי ה'קלגסים' האורבים לדברי רב כדי לקומם הצבור נגדו, הנני מדגיש שדבריי כאן הם בבחינת דיון **ערכי ותאולוגי בלבד, ובשום פנים לא הוראה למעשה**. מספר הטעיות הנעוצות בהכרזות אלה לא ניתן לספירה, לכן נציין כאן רק חלקן. **טעות ראשונה:** כל המציאות שהביאה להחלטות מסוג ה'פינוי' נובעת מפשע המתבצע זה שנים נגד אזרחי ישראל וחייליה שדמם הופקר כמים זה למעלה מעשר שנים, והכל כדי לא לפגוע באויבי ישראל. לכן כל היוצא בהכרזה כזו, ובפרט בימים אלו – ירצה או לא – לא רק מתעלם מן הפשע הנעוץ ביסוד תוכנית ה'פינוי', אלא עוד מחזק ידי ההחלטה לפנות יהודים, להרוס ישובים על בתי הכנסיות ובתי מדרשות שבהם, מעשה שהוא מעשה אנטישמי לכל דבר. אם היה מתבצע אלפית מזה בכל מדינה מתורבת בעולם, היינו זועקים חמס. **טעות שנייה:** אסור שיחסנו לממשלת ישראל כאל 'מלכות ישראל' תעניק לה זכיות שהקב"ה לא העניק לה. אכן, מצוות כיבוש הארץ איננה מצווה פרטית, אבל איננה מצווה של המלך, אלא של העם כולו. ואף כשהמלך כובש בשם העם, אין זה בסמכותו לקבוע מהי א"י, אלא דבר ה'. מהרגע שהכיבוש הוא 'כיבוש רבים' (על דעת רוב עם ישראל) השטח הנכבש נהפך מיד לא"י לכל דבר, ואין הדבר נתון לשיקול דעת מדיני (לפחות מהבחינה ההילכתית). ב"ה, החלת הריבונות על א"י היא אלהית ולא אנושית. **טעות שלישית:** והיא אחת הנוראיות ביותר בה שוגים אותם הדוברים: אסור שחיילים ישמשו זרוע מבצעת של האומה הפועלים בתור חלק מן הכלל ולא כפרטים כשלעצמם. כבן פליטת אושוויץ הנני קובע ללא היסוס, **גישה המבטלת את הפרט לטובת הכלל זוהי כל תמצית האידאולוגיה הפאשיסטית**. לאורך כל משפטו טען אייכמן יש"ו שהוא קיבל פקודה. לפי דבריו, החטא (המבדיל) היה זה של היטלר לא של אייכמן! מלכות ישראל יקרה מאד בעינינו, אבל להעניק לה סמכות בלתי-מסוייגת זהו מעשה הגובל בפולחן אלילי. **טעות רביעית:** פקודת 'פינוי' איננה פקודה צבאית, אלא פקודה

פוליטית, ועל הצבא להישמע – לפחות במדינה המתיימרת להיות דמוקרטית – לפקודות צבאיות בלבד. נתאר לעצמנו לדוגמא את סירת מטכ"ל המצטווה לפגוע באויבינו הפוליטיים של ראש ממשלה כלשהו, או בנושיו. היעלה על הדעת שבסמכותו להורות על כך?! תפקיד של צבא הוא **להגן על עם**, לא להרוס חלק ממנו, וכל שכן לא ללחום נגד אזרחי מדינתו. ולא אהסס להוסיף דבר שלא ימצא חן גם בעיני אותם יהודים שעליהם אנו מנסים להגן: אם ראש הממשלה היה מחליט לנקוט בצעד המקייבלי, – עליו המליץ כבר אחד משונאי עמנו – והוא להצהיר שממשלת ישראל אינה רואה את עצמה מסוגלת להגן על רצועת עזה, ולכן החליטה להסיג כוחות צה"ל, ולכן על כל אחד מהתושבים שם להחליט האם רצונו להמשיך לגור שם או לא, עם כל הצער האדיר שהיה לי בהחלטה כזו, הייתי רואה את הממשלה מוסמכת לנקוט בה, אבל להורות על הרס בתים של אזרחי המדינה המשרתים בצבאו, זוהי הוראה מלחמתית ופשע שאין כדוגמתו דוקא באשר היא מופנית כלפי אזרחי המדינה המשרתים אותה נאמנה. **טעות חמישית:** הנסיון להבחין בין סירוב לחלל שבת ובין סירוב לפנות יהודים הינו נסיון אומלל להמשיך לחיות חיים גלותיים בבחינת 'היה יהודי בביתך וגוי בצבאך (ח"ו)'. שמירת שבת היא חובה פרטית כלפי שמיים, ואם על החייל לציית לכל היוצא מן ההוראות הצבאיות, גם על חילול השבת יש לציית. דברי הרמב"ם (הל' מלכים פ"ג הל"ט) אינם משאירים מקום לפקפוק: 'המבטל גזרת המלך בשביל שנתעסק במצות, אפילו במצוה קלה הרי זה פטור, דברי הרב **ודברי העבד דברי הרב קודמין** ואין צריך לומר אם גזר המלך לבטל מצוה שאין שומעין לו'. כל העוקר יהודי מביתו, לא רק הורס את עולמו האישי והאמוני, החברתי והלאומי, אלא גם מבטלו ממצוות ישוב א"י, גוזל אותו ואת נחלתו, ולא נחתם גזר דינו של דור המבול אלא על הגזל כידוע. **טעות שישית:** בכל תולדות האנושות המתורבתת מעולם לא ניתנה הוראה לחיילי עם כלשהו לעקור את אזרחיו הוא מארצם, וכל שכן כדי לרצות את שפלי הטרוריסטים שבכל הדורות. אם כן, מדובר במעשה בלתי-מוסרי בעליל, ופשע העקירה מצטרף לפשע מתן הכרה בטרורизם כבעל זכיות. ומבחינה הילכתית, אין זה הכל. הלא כל האמון על דברי הרמב"ם יודע ש'דינא דמלכותא' חל אך ורק על המקובל בכל העמים, ולכן מבין שמבחינה תורנית אין כל תוקף להחלטת הפינוי. **טעות שביעית:** יש כאן אי-הבנה של התליכים הכללי-עולמיים שמנהל העולם המערבי נגד העם היהודי

במיטב המסורת האנטישמית, ופינוי חלקי א"י אינו אלא כניעה של השלטון היהודי הנעשה זרוע למזימה האנטישמית העולמית.

רשימה זו החלקית בלבד, די בה כדי להסב דברי הנביא עמוס (א-ו) 'על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום' למציאות העכשווית 'על שלושה פשעי מדינתנו לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לעזה מפחד אדום'. ולא היה ראוי לטרוח לכתוב דבר בימינו, כיון שלא רק החלטות ממשלת ישראל מבטאות שגעון וחוסר הגיון אלמנטרי, אלא כל הרוח הלאומית נגועה בשגעון ואוויליות, אלא שהפעם הזו השגעון חדר גם לעולם הרבני, ולכן היה מן הראוי להשמיע קול אחד של מחאה לפחות בשם התורה, שלא יאמר בדורות הבאים שרבני ישראל שתקו כולם כדגים.

הרב אליהו רחמים זייני
דבריי אלה הם על דעתי בלבד.